

Anglia sprzyja Henleinowi

Plebiscyt w Czechosłowacji na wzór Saary?

LONDYN. „Times” zamieszcza artykuł p. t. „Europa i Czechy”, w którym najmiarodajniejszy organ opinii publicznej W. Brytanii zajmuje stanowisko wobec wizyty Henleina.

Artykuł „Times’a” jest przekonującym dowodem, że nastawienie brytyjskich kół politycznych względem sytuacji w Czechosłowacji, staje się coraz bardziej życzliwie dla żądań wysuwanych przez Henleina.

Wizyta Henleina w Londynie — pisał „Times” — była symptomem pierwszorzędnej znaczenia, jakie problem sudecki i czeski zajmuje wśród zagadnień europejskich.

Rozmowy londyńskie Henleina były dowodem nie tylko na to, że w chwili obecnej zastosowane zostały metody pokojowej dyplomacji, ale również te-

go, że doniosłość roli W. Brytanii doceniana jest przez wszystkie strony.

Fakt, że Henlein widział się i odbywał rozmowy z Mac Donaltem, Vansittartem, Churchilllem, Sinclairem, posłem Nicolsonem oraz innymi osobistościami politycznymi, dowodzi, że jego poglądy zostaną podane do wiadomości najwyższych czynników rządowych.

Ci wszyscy, którzy słyszeli Henleina, jak był w Londynie przed rokiem, a którzy znowu widzieli się z nim w ubiegłym tygodniu, spostrzec musieli kontrast między umiarkowanym charakterem jego żądań z poprzedniego roku, a żądaniami wysuwanymi obecnie.

Celem, który Henlein i jego zwolennicy, uważają za niezbędny jest prawo ludności niemieckiej do samostanowienia, przy czym należy od razu uświadomić sobie fakt, że udzielenie prawa samostanowienia w nieograniczonej formie niewątpliwie oznaczałoby, że olbrzymia większość 3 i pół milionowej ludności niemieckiej w Czechach głosowałaby za przyłączeniem do Rzeszy. Ponadto istnieją jeszcze inne mniejszości, które również głosowałyby za oderwaniem.

Niechęć rządu praskiego wobec postulatów separatystycznych jest zrozumiała i została przewidziana przez samego

Henleina, albowiem przypisywany jest mu zamiar zwrócenia się później, w wypadku odmowy, do mocarstw z propozycją, aby przyjęły one urządzenie plebiscytu pod międzynarodową

gwarancją swobody na wzór plebiscytu w Saarze.

Drugie naczelne żądanie Henleina jest nie mniej trudne dla rządu czechosłowackiego. Domaga się zmiany ogólnych wy-

tycznych polityki zagranicznej Czechosłowacji.

W zakończeniu „Times” rozważa wysuwany w swoim czasie projekt neutralizacji Czechosłowacji.

Rekonstrukcja rządu w Londynie ograniczona do minimum

LONDYN. Wczoraj wieczorem nastąpiła rekonstrukcja gabinetu, w którym zaszły następujące zmiany:

Minister Lotnictwa lord Swinton ustąpił ze swego stanowiska i z gabinetu. Tekę lotnictwa objął po nim dotychczasowy minister Zdrowia Kingsley Wood. Ustąpił również minister dla Spraw Kolonii lord Harlech

(Ormsby Gore), a tekę po nim objął minister Dominiów Malcolm Mac Donald.

Na stanowisko tego ostatniego mianowany został lord Stanley, najstarszy syn lorda Derby. Młodszy brat nowomianowanego ministra Oliver Stanley jest ministrem Handlu.

Ministrem Zdrowia został dotychczas. minister dla Szkocji

Walter Elliot, zaś ministrem dla Szkocji został wiceminister Colville, który w ten sposób wszedł do gabinetu.

Powyższe zmiany wskazują, że premier ograniczył rekonstrukcję gabinetu do minimum i, że nie wpłyną one w żadnym stopniu na dotychczasowy charakter rządu.

Watykan uznał rząd gen. Franco

Stolica Apostolska i rząd Hiszpanii nacjonalistycznej nawiązały normalne stosunki dyplomatyczne. Gen. Franco mianował ambasadorem przy Watykanie Don Jose Maria Yanguasa wicehrabiego de Santa Clara.

Ojciec Święty mianował nuncjuszem apostolskim w Burgos msgr. Gaetano Cicognani, który był nuncjuszem apostolskim w Wiedniu.

Premier rumuński w Polsce

Wizyta patriarchy Mirona potrwa 4 dni

W piątek dnia 20 maja przybywa do Polski z oficjalną wizytą premier rządu rumuńskiego patriarcha Miron Cristea.

Patriarsze Mironowi towarzyszą w jego podróży metropolita Vissarion oraz minister pełnomocny Ion Brosu i szereg innych osobistości. Wizyta patriarchy Mirona w Polsce potrwa 4 dni.

W czasie jego pobytu w Warszawie przewidziane jest złożenie wieńca na grobie Nieznanego Żołnierza, audycja u Pana Prezydenta i śniadanie w Zamku, obiad u p. premiera Składkowskiego, śniadanie u metropolity Dyonizego oraz obiad w

ambasadzie rumuńskiej. Patriarcha Miron uda się również do Krakowa, gdzie złoży wieńiec u stóp sarkofagu Marszałka Piłsudskiego. W tym samym dniu, patriarcha Miron uda się w drogę powrotną do Bukaresztu.

Cyklon opóźnia lot

Mjr. Makowski nad kanałem Panamskim

MEXICO CITY. Lot polskiego samolotu „Lockheed Superlectra 14” — SP — LKM — natrafia na coraz to nowe trudności w postaci cyklonów i kiepskich warunków atmosferycznych. Dlatego też lot odbywa się b. powoli.

Pilotujący samolot, mjr. Makowski, jak wiadomo nie ma za miaru ustanowienia jakiegokol-

wiek rekordu. Chodzi jedynie o wypróbowanie nowej maszyny w lotach długodystansowych.

Mjr. Makowski, po szczęśliwym dotarciu do Mexico City, wystartował z zamiarem dotarcia do Panamy. Ale i tym razem złe warunki atmosferyczne skłoniły znakomitego pilota do wylądowania na małym lotni-

sku w Gwatemali.

Po krótkim odpoczynku lotnicy wystartowali wczoraj do dalszego lotu.

Lot trwał 6 i pół godzin. „Lockheed” szczęśliwie wylądował na lotnisku Colon w Panamie.

Za terror i zabójstwa

BUKARESZT. Prokuratura bukareszteńskiego sądu wojskowego ogłosiła wczoraj t. zw. decyzję ostateczną oddania pod sąd przewodcy Żelaznej Gwardii Codreanu.

Akt oskarżenia zarzuca Codreanu: tworzenie tajnej organizacji politycznej, powołanie do życia w dniu 6 listopada 1936 r. tajnej i zakonspirowanej organizacji „przyjaciół Żelaznej Gwardii”, nakłanianie członków Żelaznej Gwardii i partii „Wszystko dla kraju” do stosowania metod terrorystycznych oraz szereg zabójstw.

4 policjantów zamordowanych na ulicach Madrytu podczas nocy

MADRYT. Wczoraj w nocy znaleziono na mniej uczęszczanych ulicach Madrytu 4 zamordowanych policjantów, znanych w stolicy ze swego okrucieństwa.

Wypadek ten wywołał duże wrażenie w rządowych kołach madryckich, gdyż podobne wypadki zdarzają się ostatnio coraz częściej i wskazują, że ludność poczynna stawiać opór rządzeniom władz.

Powiadomiony o wypadku gener. Miaja polecił zarządzić surowe śledztwo i wzmocnić posterunki policyjne.

Wojna z portretami marszałków Stalin przeciw popularności wodzów

MOSKWA. Stalin, chociaż pozostawił przy życiu nieliczne niedobitki wyższych dowódców czerwonej armii, to jednak odnosi się do nich z wielką nieufnością i wszelkimi sposobami stara się zwalczać popularność wybitniejszych wodzów. Jaskrawym przykładem tej po-

lityki jest nakaz usuwania portretów wyższych dowódców wojskowych z miejsc publicznych. Między innymi zniknęły obecnie niemal wszędzie portrety marszałków Blüchera i Budziennego. Portrety marsz. Woroszyłowa są na razie tolerowane.

Spadek 18 milionów dolarów otrzyma pewna rodzina w Wielkopolsce

Do Leszna nadeszła wiadomość, że sąd w Filadelfii przyznał spadek wynoszący około 18 milionów dolarów, pozostawiony przez Henriettę Garnet z domu Kraetschmer, rodzinie

Kraetschmerów, zamieszkałej w Wielkopolsce.

W Lesznie mieszka Eleonora Wawrzyniakowa z Kraetschmerów, żona przesa związku b. ochotników armii polskiej we Francji.

Krwawy terror polityczny

„Rekordowiec stachanowski” ciężko ranny

MOSKWA. Iwan Gudow, robotnik huty metalurgicznej im. Ordżonikidze, został „wybrany” do najwyższej rady ZSRR w grudniu 1937 r.

Organizatorzy „wyborów” wysunęli kandydaturę Gudowa w związku z „rekordem stachanowskim” jakiego dokonał produkując w ciągu jednej zmiany tą samą ilość części składowych maszyny, co zwykło się wyrażać w ciągu 4 miesięcy

Uczyliło to z Gudowa postać uprzywilejowaną, a zarazem znienawidzoną przez najbliższe otoczenie. Niedawno padł on ofiarą zamachu ze strony pewnej grupy robotników i został ciężko ranny. GPU przeprowadziło masowe aresztowania i ośmiu bezpośrednich sprawców zamachu już stanęło przed sądem.

Akt oskarżenia zarzuca im uprawianie terroru politycznego. Oskarżonym grozi kara śmierci.

PEŁNA TABELA LOTERII

Czwarta klasa -- 9-ty dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stała główna wygrana zł. 5.000 pada na 126145

Zł. 25.000 na n-ry: 57006 101254

Zł. 15.000 na n-ry: 119713

Zł. 10.000 na n-ry: 122219

Zł. 5.000 na n-ry: 4729 3074 7322 12451 14034

Zł. 2.000 na n-ry: 40383 43011 86451 43980 86451 110474 115260

Zł. 1.000 na n-ry: 17961 27794 30266 43461

47877 54113 54490 56147 57538 87789 94823 91243

10401 10140 10180 11126 11542 123508 125466

14114 15513

Wygrane po 250 zł

395 119 36 382 425 520 630 776 815 28

61 1142 96 118 73 381 526 656 850 20.4

223 392 471 97 507 66 618 727 823 3057

97 102 19 256 62 67 314 413 51 552 60

68 612 39 708 39 38 58 90 843 51 86 920

40 4174 253 313 663 907 5109 28 57 2.5

369 93 486 625 919 6183 280 469 708 887

55 7014 122 62 292 307 462 532 68 729 63

871 69 92 8134 201 18 323 39 610 741 910

12 9013 62 282 318 473 549 77 670

10014 35 82 190 302 483 685 709 836

40 88 11311 39 52 652 763 64 874 87 12143

228 449 708 47 815 91 949 60 62 92 13078

107 15 301 503 741 90 959 14120 53 69 494

809 15020 394 480 925 865 904 914 57 80

15188 253 94 304 10 425 640 43 717 824

11 909 17293 502 665 709 827 934 18048

834 687 703 983 94 19033 331 608 770 888

384 56

30072 271 84 380 424 623 29 746 963

21079 115 45 93 306 409 653 732 46 810

937 77 22030 138 81 206 7 66 433 755 62

561 91 23013 66 73 88 125 32 208 305 72

425 35 556 676 875 774 836 958 72 24005

2127 305 457 83 699 914 39 25097 171 335

459 69 555 89 689 811 59 87 26042 138 336

115 43 920 2741 96 231 441 643 733 88

848 920 61 28036 73 182 221 324 44 64

565 845 959 29006 257 416 17 69 531 688

759 65 921

30117 19 33 707 269 73 311 562 78 666

83 738 94 809 31030 185 45 229 94 517

97 603 20 750 806 907 5 12 95 32187 27073

391 421 556 612 48 900 33187 200 678 24093

196 240 319 635 61 698 99 715 880 96 904

35016 70 74 80 115 244 55 69 80 381

571 740 43 65 919 36195 259 319 43 492

534 627 88 741 802 86 37165 200 331 94 423

613 889 935

38002 78 106 242 378 406 661 75 758 870

912 22 39049 40 107 516 827

40195 97 35 0411 659 731 59 822 23 72

905 41074 131 83 207 391 433 50 6 9501

621 26 78 911 42054 266 630 35 805 39 78

34094 185 303 41 549 618 706 65 867 963

44070 91 127 91 354 97 433 649 75 829

38 51 52 56 917 70 45065 145 246 96 385

303 6 804 27 46019 371 404 38 57 47034

30 847 372 501 25 50 79 644 829 69 968

18039 133 330 409 63 628 749 806 45 60

51 952 72 89 49015 51 289 534 636 775 827

78 91 028 83

50080 223 1390 56 99 806 50 95 597

51103 72 91 207 20 33 393 568 606 52040

109 58 60 235 469 615 871 996 53078 131

115 457 57 624 26 54165 79 201 62 94 383

450 685 730 55363 95 536 635 37 718 823

88 56104 46 86 474 561 657 70 814 964

57070 35 425 752 851 59 58205 52 336 511

638 826 29 58 57 952 59005 34 10 937 364

51 4723 36 71 818 88 986

60024 81 4594 260 93 478 507 63 65 703

25 93 950 97 61027 34 60 111 355 99 414

20 811 32 927 4 448 67 99 62043 74 277

85 362 443 87 518 34 71 762 975 63007

84 114 233 49 311 655 64091 94 143 45

236 74 93 355 569 655 700 9 62 808 95

957 6513 899 213 23 55 339 42 499 626

365 915 82 66125 243 78 63 223 24 36 91

491 667 167 926 77 67309 518 77 84 93

507 774 96 822 75 961 68476 85 99 547

67 83 795 931 46 69071 153 287 370 413

765 75 835 916

III ciągnięcie

Wygrane po 250 zł

52 373 733 806 1134 518 70 687 790

2155 254 569 625 734 54 831 3165 657 168

9619 4166 223 77 201 5134 285 443 78 113

718 853 923 67 6093 152 328 435 540 177

810 9 925 7013 370 690 700 60 81 838

6363 587 9126 69 268 598 935

10193 789 929 11178 928 12032 498 605

8 30 13249 428 66 77 556 640 41 61 752

986 14038 328 83 470 540 87 8:0 15120 40

47 257 71 524 41 62 740 978 16017 131 459

556 967 17010 348 648 62 66 791 804 18511

15015 84 209 74 426

20007 46 98 675 77335 21385 550 773 86

906 22299 419 578 778 977 23343 616 180

662 24027 134 84 318 632 55 802 35 252 1

348 834 26222 568 914 27223 985 28002

318 37 72 509 78 87 531 29787 923 93

3066 462 529 623 31198 340 488 516 27

783 32129 544 636 798 99 33101 353 59 515

27 40822 154 211 48 87 35076 378 82 456

658 94 800 36160 437 817 71377 416 51

575 84 976 38013 435 458 505 630 806 36

400 88 35091 210 460 601 928

119 36 811 576 657 72 789 41250 411 42045

43179 351 707 894 44088 461 943 45575

46045 134 358 437 945 47001 382 93 402

44 711 19 29 48015 127 247 304 705 49100

79 252 322 58 605 95

50496 500 611 783 826 923 32 51136 40

47 470 903 52224 28 503 647 776 931 53043

344 418 48 73 693 704 974 92 54116 18 27

21 6691 761 72 88 873 956 57 55002 295

613 53 74 968 56082 224 39 688 766 887

51036 366 570 636 68 99 715 58108 342 467

519 58 874 958 74 99365 685 724 234 34

60152 60 333 521 672 800 928 61289

638 709 926 41 48 62139 54 441 807 63144

251 92 585 8 4 946 64019 50 88 950 55028

46 127 81 580 613 98 66098 234 309 510

74 639 739 52 90 812 14 20 40 918 64 67128

294 335 430 579 68265 546 263 711 878

942 6810 420 79 82 512 932

70192 260 347 557 710 71601 53 722 931

40 72230 443 542 717 73184 318 542 635

830 981 74091 272 342 592 668 853 926

97 75101 338 507 671 77272 549 38 830 45

18071 93 874 79000 72 274 373 517 70

80172 309 557 611 15 902 81237 512 30

12 80248 141 533 34 718 67 937 83160

54015 359 590 861 85181 213 504 757 494

6262 86010 24 254 425 43 612 811 61 87110

525 687 929 88011 83 88 175 452 674 950

89341 582 899 919 69

90041 249 376 681 943 91285 426 565 98

740 57 963 92006 11 168 321 99 415 706

864 93039 70 97 118 43 277 311 453 658

839 94169 89 486 514 702 801 33 95060

96185 201 15 83 325 561 644 714 827 9134

360 582 628 98046 57 299 507 22 968 81

99389 503 94 45 94 912

100133 271 406 772 101030 215 235 49

671 732 949 102209 474 728 980 103014

11 244 678 831 905 7 11 69 104109 67 90

190 105077 324 53 737 106294 345 61 440

627 774 819 56 912 39 107442 924 108221

396 687 572 974 109306 663 725 47

110090 180 665 796 870 111027 79 112326

53 113099 146 54 385 424 685 773 78 847

969 114106 299 307 772 802 932 85 115039

749 845 61 116141 661 86 117035 128 85

249 78 841 54 118086 259 723 889 119181

91 392 472

120235 45 686 839 930 121115 34 259

608 98 727 923 98 122178 818 123163 310

40 449 54 653 124113 230 376 879 927 48

66 125038 96 116 310 613 968 76 126203

865 127396 515 30 703 74 960 128047 125

201 78 344 414 519 702 45 129010 183

130256 413 825 924 131319 43 475 545

73 890 996 132623 79 763 855 133278 319

680 998 134011 105 24 263 86 302 633 836

135022 68 254 375 427 136121 241 472 691

741 137066 190 313 37 531 954 93 138042

70 133 285 348 546

**Wesoły
Kacik**

Radio i goście

Już nie raz pisałem na tym miejscu o złośliwości przedmiotów. Przedmioty często kpią sobie z nas i poprostu robią z nas wariatów.

Na przykład klucz. Leży takie draństwo cały dzień na widocznym miejscu. Ale niech tylko ci będzie potrzebny, na pewno zniknie. I szukaj go potem po całym mieszkaniu.

Do najbardziej złośliwych przedmiotów należy aparat radiowy.

Kupujesz sobie na przykład nowy aparat. Na 15 rat. Najlepszy jaki jest na rynku „Siedmioobwodową superheterodynę”.

Aparat działa doskonale. Słuchasz z zachwytem od rana do nocy. To nie to, co radio u Pipkowskich, że prócz zgrzytów i trzasków nie słychać nic.

Jesteś zadowolony i dumny. Zapraszasz gości, żeby się swoim nowym radiem popisać.

Naturalnie przede wszystkim Pipkowskiego, tego który ma kiepski aparat i ciągle się nim chwalił. Niech zobaczy co to jest naprawdę dobre radio! Niech pęknie z zazdrości!

Pipkowski przychodzi, ogląda krytycznie aparat i stwierdza:

— Owszem, skrzynka ładna. Ale ciekaw jestem, jak słychać?

Uśmiechasz się lekceważąco. Jesteś zupełnie pewny siebie. Przez cały tydzień radio grało bez zarzutu.

Nieszczęsny optymisto! Cały tydzień grało, bo nie było go! Teraz dopiero wylizie z radia całą jego złośliwość.

Sprawdź program. Muzyka taneczna. Nastawiasz aparat i...

...Wrrr... trach, trach!... Wrrr trach, trach...

Muzyki tanecznej ani śladu. Zgrzyty, trzaski, gwizdy!

Robi ci się gorąco. Nastawiasz szybko inną stację, po tym drugą, trzecią, czwartą...

Nic, tylko: — wrrr... trach, trach. Ssss... wrrr... trach, trach!

Gość uśmiecha się pod wąsem i mówi zjadliwie:

— To pewno audycja z Hiszpanii. Nic nie słychać, tylko karabiny maszynowe.

Majstrujesz przy aparacie, wierzysz się, pocisz...

— Nieee... to nic... tu się coś zaczęło widocznie... Jedną chwilę... zaraz będzie muzyka...

Gość czeka cierpliwie...

A ty wyjmujesz wtyczki, wsadzasz wtyczki, odkręcasz; zakręcasz, tu kręcisz; tam kręcisz...

Nic! Nic tylko: wrrr... trach, trach.

Gość podnosi się i sięga po kapelusze.

— Niech się pan nie fatyguje, przyjdę kiedy indziej... Złóż cię zalewa. Rozbiłbyś teraz swoją wspaniałą „superheterodynę” na drobne kawałki.

— Doprawdy... nie wiem... — tłumaczysz się bliski płaczu.

Dotychczas aparat działał świetnie...

Gość odchodzi. Ledwo drzwi się za nim zamykają, nagle aparat przestaje trzaskać... Z głosu nika płynie czysta, piękna melodia taneczna. Jaki dźwięk, jaki ton!

Wyskakujesz na schody. Do gniazda gościa. Chwytny go za rękę!

— Panie Pipkowski! Już w porządku! Niech pan wróci na chwilę! Niech pan posłucha!

— Niestety, nie mam już czasu — broni się gość.

W bestialski sposób zamordowali policjanta

Strzaskany karabin i bagnety francuskie ze śladami krwi jako dowody rzeczowe

W nocy na 9 marca r. b. udrzwisko Otwock stało się terenem ohydnej zbrodni, popełnionej na osobie miejscowego posterunkowego Policji Państwowej Stefana Chaczka.

AWANTURNICZA GRO-MADA

Na stacji kolejowej zebrała się gromada, złożona z 10 znanych w Otwocku awanturników, którzy, pijąc wódkę, wszczynali przeraźliwe hałas.

Dyżurujący na dworcu policjanci bezskutecznie zwracali uwagę hałaśliwie zachowującym się młodzieńcom, tak, że polecieli wszystkim opuścić niezwłocznie stację.

W tym czasie nadszedł patrol policyjny, złożony z post. Stefana Chaczka i kandydata Ignacego Bardzińskiego. Podchmieni awanturnicy niechętnie opuścili stację, kierując się wiaduktem, prowadzącym do miasta.

W gromadzie znajdowali się Stefan Kozłowski, jego brat Tadeusz, Zdzisław Strobel, Władysław Czamara, Piotr Sitek, Edmund Dąbrowski i Władysław Niewiadomski.

DRABIE O SWOJE ZDROWIE!

„SZWAJCARSKIE GÓRSKIE ZIOŁA” SA STOSOWANE PRZY KAMIENIACH ŻÓŁCIOWYCH I SKŁONNOŚCIACH DO JAPARCIA. „SZWAJCARSKIE GÓRSKIE ZIOŁA” SA NATURALNYM LECZĄCYM ŚRODKIEM PRZECIWDZIAŁOŻYWOŚCI. PŁATWIAJĄCYM FUNKCJE ORGANÓW TRAWIENIA. STOSOWANYM RÓWNIEŻ PRZY NADMIERNEJ OTYŁOŚCI.

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn)

ŚRODA, DN. 18 MAJA

6.15 „Kiedy ranne”. 6.20 Gimnastyka. 6.40 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 — 11.00 Przerwa. 11.00 Audycja dla robotników. 11.15 Audycja dla szkół. 11.45 Korsarz — uwertura (płyty). 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Audycja południowa. 13.00 — 15.30 Przerwa. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 „Hokus, pokus, dominikus”: Matura czarnoksiężka — audycja dla dzieci. 16.00 „Uczmy się mówić”. 16.15 Koncert popularny. 16.50 Pogadanka aktualna. 17.00 Żołnierz polski w średniowieczu — odczyt. 17.15 Kwartet fortepianowy. 17.50 Przygotowanie dziewcząt do obrony kraju — pogadanka. 18.00 Wiadomości sportowe. 18.10 Piosenki kompozytorki francuskiej. 18.30 Program na jutro. 18.35 Audycja dla wsi. 19.00 „Największa sprawa” — fragment z powieści. 19.20 Recital śpiewaczy. 19.35 Stary Doktor odpowiada na listy. 19.50 Transmisja fragmentu meczu piłkarskiego „Wolverhampton Wanderers London — Reprezentacja Śląska”. 20.10 Europejskie orkiestry taneczne (płyty). 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert chopinowski. 21.45 „Poeci Apelu” — kwadrans poezji. 22.05 „Kalejdoskop” — lekka aud. muzyczna. 22.50 — 23.00 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II. (Mokotów)

13.00 Muzyka na tematy utworów poetycznych. 14.00 Parę informacji. 14.05 Program na jutro. 14.10 Koncert rozrywkowy (płyty). 15.00 Pogadanka gospodarska: „Wysłałem dziecko na kolonie”. 15.15 Wiadomości sportowe. 15.20 Zespół salonowy. 16.15 — 18.00 Przerwa. 18.00 Muzyka lekka (płyty). 19.05 Koncert dawnej muzyki. 19.55 Życie kulturalne stolicy. 20.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 Przegląd kulturalny. 22.15 Koncert symfoniczny. 23.05 — 23.55 Muzyka lekka i taneczna (płyty).

— Na chwilę, tylko na chwilę! Chcę tylko, żeby pan usłyszał jaki dźwięk, jaki ton!

Gość wraca, siada i słucha. — Wrrr... trach, trach! Wrrr... trach, trach?... Muzyki ani śladu!

Gość podnosi się i uśmiecha się z przekąsem.

— Rzeczywiście ton bardzo ładny. Ale ja już pójdę. Muszę się panu przyznać, że nie jestem specjalnym amatorem muzyki.

Naroleon Sadek.

SZALEŃSTWA PIJAKÓW

Niewiadomski, który w następstwie ojca doróżkarza, przyjechał na dworzec doróżką, wsiadł na kozła. Chaczek i Bardziński, obserwując Niewiadomskiego, przyszli do przekonania, że pijany może spowodować jakiś wypadek i kazali mu jechać do komisariatu, sami wsiadłszy do doróżki.

Kiedy doróżka dojechała do ulicy Warszawskiej, Niewiadomski zaciął konia i skręcił w przeciwnym kierunku. Widząc ten manewr, post. Chaczek, wyskoczył z doróżki, schwytał konia za cugle, a jednocześnie kan. Bardziński ściągnął Niewiadomskiego z kozła na tylne siedzenie pojazdu. Niewiadomski zaczął się szarpać i krzyczeć, że policja go bije.

Spłoszony koń noniósł doróżkę wraz z Niewiadomskim i Bardzińskim.

WALKA Z POLICJANTEM

Post. Chaczek został na ulicy. W tym czasie reszta kompanii przybiegła na miejsce i rzuciła się na posterunkowego, który pchnięty z przodu padł na ziemię. Teraz dopiero awanturnicy dokonali krwawej masakry.

KARABINEM PO GŁOWIE

Jeden z napastników wyrwał posterunkowemu karabin i zaczął go okładać po głowie, tak, że karabin połamał się na dwie części. Inni zadawali niezlicznemu rany ostrymi narzędziami.

Jeden z przypadkowych przechodniów, widząc zżecanie się nad bezbronnym posterunkowym, wystrzelił na postrach w górę.

ŚMIERĆ POLICJANTA

To poskutkowało. Napastnicy rozbiegli się. Post. Chaczek, przewieziony od szpitala, zmarł po kilkunastu sekundach, skutkiem strzaskania czaszki.

Też nocy aresztowano Kozłowskiego, Siteka i Dąbrowskiego.

Pozostali uczestnicy ukryli

się i dopiero po tygodniu zgłosili się do Komendy Policji w Warszawie.

Wszystkich sześciu, z wyjątkiem Niewiadomskiego, którego sprawę wyodrębniono, prokuratura pociągnęła do odpowiedzialności za zabójstwo posterunkowego, — dokonane wspólnymi siłami.

Ponura ta sprawa znalazła się wczoraj na wokandzie Sądu Okręgowego w Warszawie pod przewodnictwem sędziego Da-

niewicza. Stefan Kozłowski i Tadeusz Kozłowski przyznali się do udziału w morderstwie. Pozostali wykrytymi zeznaniami starali się obarczać wzajemnie.

Na rozprawę powołano około 30 świadków.

Obronę oskarżonych wnosili adw. Jan Szczerbiński. Na stole sędziowskim znalazł się jako dowód rzeczowy strzaskany karabin i dwa długie bagnety francuskie ze śladami krwi.

80 osób żywym spalonych podczas strasznego pożaru w hotelu

NOWY JORK. Olbrzymia katastrofa pożaru wydarzyła się w hotelu „Terminus” w Altana.

Zachodzi obawa, że podczas pożaru około 70 do 80 osób straciło życie. Pożar wybuchł wkrótce po godz. 3-ciej w nocy i rozprzestrzenił się z taką szybkością, że większość gości hotelo-

wych i personelu nie zdążyła się uratować.

Do chwili obecnej spod gruzów wyciągnięto 28 zwęglonych ciał. Jak ogólnie sądzą, pod gruzami znajdują się jeszcze ciała 50 ofiar. Z hotelu pozostało jedno wielkie rumowisko.

Kanada zacznie budować samoloty dla W. Brytanii

NOWY JORK. Lotnicza misja brytyjska w czasie zwiedzania zakładów budowy samolotów w Stanach Zjednoczonych stwierdziła, że zakłady te są przeciążone pracą i że nie będą mogły wykonać tej ilości sa-

molotów, jaką jest niezbędna dla W. Brytanii.

Wobec tego misja postanowiła dokonać zamówień dla lotnictwa brytyjskiego w zakładach kanadyjskich.

Przebył półtora miliona mil morskich i nie zatonął ani jednej katastrofy

Statek angielski „Kaiser Hind”, który ostatnio został cofany z użycia, wśród angielskich marynarzy nosi nazwę „najszczęśliwszego statku na świecie”.

Szczęście dopisywało mu już podczas pierwszego rejsu do Bombaju. Dzięki niezwykle sprzyjającym warunkom atmosferycznym zdołał on ustanowić nowy rekord szybkości na tej trasie...

W zupełnie innych warunkach natomiast odbyła się po-

dróż do Ameryki, która mogłaby być jego ostatnim rejsiem. W ciągu jednego dnia statek natknął się na 70 gór lodowych. Zderzenie się z jedną z tych gór oznaczało zagładę. — Statek jednak zdołał uniknąć niebezpieczeństwa.

Szczęśliwa ta gwiazda nie opuszczała statku w ciągu półtora miliona mil morskich, które łącznie przejechał. Statek dostawał się w strefę działań monsunów tajfunów, huraganów, był ostrzeliwany przez okręty wojenne, i z wszystkich tych niebezpieczeństw wychodził bez szwanku.

DINOL — DONT

zeczywiście 2084b
najlepsza PASTA do

ZĘBÓW

Anglia zadowolona ze zmian przeprowadzonych przez premiera Chamberlaina

LONDYN. Zmiany, przeprowadzone w gabinecie brytyjskim, a zwłaszcza ustąpienie ministra Rolnictwa Sventhona i zastąpienie go przez dotychczasowego ministra Zdrowia Kingsleya Wooda, sprawiły na opinii brytyjskiej jak najlepsze wrażenie.

Kingsley Wood uważany jest za doskonałego organizatora i sfery polityczne odnoszą się

doń z dużym zaufaniem.

Pierwszym skutkiem, dokonanych zmian było wycofanie przez grupę konserwatystów z Churchill na czele wniosku o powołanie przez rząd komisji śledczej w sprawie Ministerstwa Lotnictwa.

Wniosek ten był złożony do łaski marszałkowskiej, jako jeden z trzech wniosków na najbliższą debatę czwartkową. Wo-

bec wycofania go pozostają tylko wnioski opozycji i jedność większości rządowej jest w ten sposób zapewniona.

Po wycofaniu przez Churchilla jego wniosku grupa posłów prorządowych zgłosiła wczoraj nowy wniosek, wyrażający premierowi Chamberlainowi i rządowi zaufanie za sposób prowadzenia przez rząd zagadnienia obrony państwa.

Groteska wyborcza w Sowietach w drugim wydaniu

MOSKWA. Kampania wyborcza w poszczególnych republikach sowieckich jest w całej pełni.

Republiki, tak jak poszczególne okręgi wyborcze, poza lokalnymi osobistościami, wysuwają demonstracyjnie jako czołowych swych kandydatów członków „Politbiura”, a przede wszystkim Stalina, Molotowa, Kaganowicza, Woroszyłowa i Jeżowa, przy czym hierarchia ta jest dość skrupulatnie przestrzegana we wszystkich wypadkach.

Stalin zgodził się kandydować w Gruzji i w Armenii. — Woroszyłow został wysunięty w Leningradzie.

Podkreślić należy, że kierownicy lokalnych ekspozytur NKWD (d. G.P.U.) są tak samo, jak w wyborach do Najwyższej Rady ZSRR dość licznie wysuwani jako kandydaci na deputowanych do parlamentów poszczególnych republik.

W wyborach do najwyższych rad poszczególnych republik Związku sowieckiego, Litwinów został wysunięty jako

kandydat na deputowanego w Mińsku, a Dymitrow, szef Kominternu, w Rostowie n/Donem.

Eiche, ludowy komisarz rolnictwa, Kosior, trzeci zastępca Molotowa, Stecki, szef wydzielu prasy w CK partii, oraz marszałkowie Bluecher i Budienny dotychczas nie zostali nigdzie wysunięci.

Zemczuzyna (Perelman), to na premiera Molotowa, nie figuruje nigdzie na liście wyborczej.

Z. KAMINSKA

dziewczyna do wszystkiego

niezwykłe dzieje pięknej dziewczyny
na wielkomięskim bruku

— Nie domyśla się pani — powiedziała, — z czym do pani przychodzi. Oto z prośbą!... Tak, z prośbą. Doszłam do przekonania, że naszą sprawę najlepiej będzie, jeśli my, kobiety, same załatwimy. My, kobiety, posiadamy więcej rozumu, niż się mężczyznom wydaje. Łatwiej nam dojść do porozumienia i łatwiej zdobyć się na odpowiednie postanowienia... Prawda, moje dziecko?

Nie wiedziałam, do czego ta wstrętna baba zniechęca. Nie odpowiadałam nic, ale ona nie zważała na to i mówiła dalej:

— Taki młody chłopiec, jak nasz Karolek, wszystko traktuje zbyt po dziecinnie. Jest przecież tak młody, a taki przy tym niedoświadczony! Wprost nie do wiary, że w naszych czasach mógł się uchować taki człowiek, jak Karolek. To jest niezwykle człowiek! O, jestem najmocniej przekonana, że może w niedalekiej przyszłości Karolek zrobić niezwykłą karierę. I czy pani, drogie dziecko, wyobraża sobie co by to był za skandal, gdyby tak na przykład, Karolek został obrany prezydentem państwa? To jest przecież zupełnie możliwe! A tu dowiadują się wszyscy, że jego żona... Nie będę powtarzała tych szczegółów z pani przeszłości. Pani sama rozumie, drogie dziecko, co by to było! Kompromitacja najwyższego dostojnika państwa!

Byłam oszołomiona tym trajkotaniem! Nie miałam jednak odwagi przerwać jej głupstw, które wygadywała! Trzepała więc dalej:

— Doszłam więc do przekonania, że będzie najlepiej, jeśli pani swoją sprawę załatwi sama z naszym kochanym chłopcem. Nie można mu w żadnym razie powiedzieć całej prawdy, bo byłby wstrząśnięty zbyt mocno i głęboko. To człowiek o nieprawdopodobnej wrażliwości! On tę straszną prawdę o pani przeplątałby co najmniej ciężką chorobą. To jest delikatny kwiat, który my, kobiety, musimy osłaniać przed burzami! Tak, tak, drogie dziecko! My jesteśmy jak trzciny, a mężczyźni jak uparte drzewa, które burze zwalają z łatwością, kiedy my naginamy się do podmuchów wiatru.

To gadanie wyprowadzało mnie z równowagi. Byłam i tak bardzo zdenerwowana w ostatnich czasach, a szczególnie tego dnia po nieprzespanej nocy.

— Niechże pani nareszcie nie dręczy mnie i powiedz, czego sobie życzy! — wybuchnęłam. — Gotowa jestem zrobić wszystko, co pani chce, byle mnie pani przestała męczyć!

— Ależ, drogie dziecko! — oburzyła się jeszcze na mnie. — Pamiętam przede wszystkim o szczęściu tego, kogo kochamy obie: ja miłością matczyną, pani, drogie dziecko, miłością młodej, a przecież już bardzo w tych sprawach doświadczona kobiety!

— Więc czego pani sobie życzy? — ledwie pa nowałam nad sobą, a największą ochotę miałam

wziąć ją za kok i wyrzucić za drzwi.

— Pani sama ostrożnie i powoli powinna zniechęcić do siebie naszego kochanego Karolka. Pani jako doświadczona wie, że jedną z dróg do tego celu jest zgodzić się na wszystko, czego mężczyzna rzeczywiście pragnie.

— Nie rozumiem! — powiedziałam.

— Och, niech pani nie udaje! — powiedziała ze sprytnym uśmieszkiem. — Po prostu niech pani zostanie... kochanką Karola.

— I pani sądzi, że wtedy nie będzie chciał mnie już za żonę?

— No, nie. To możeby nie wystarczyło. Tym bardziej, że to chłopiec taki niezsututy, tak niezadowolony z życia. Wierzę, że pani będzie pierwszą kobietą w jego życiu! A bądź co bądź to ma swoje znaczenie... Mogłoby być nawet odwrotnie, niż zamierzamy. Otóż musi pani jednocześnie flirtować z innymi mężczyznami, a ja już pani dostarczę okazji po temu. Sądzę, że w ciągu miesiąca Karolek zniechęci się do pani i pani będzie mogła wyjechać do swego kraju. Tak sprytniej kobiecie, jak pani, wystarczy na zagranie tej komedii miesiąc czasu. Prawda?

Trudno mi opisać, jak się czułam, kiedy ta baba to wszystko wygadywała! Byłam na nią taka wściekła, żebyłam ją rozszarpała własnymi rękami na drobne kawałki!

Chciałam jednak przede wszystkim, żeby wyniosła się jak najprędzej. Spodziewałam się przyjścia pana Karola, a to babsko siedziało i plotło takie pro pozycje!

— Zastanowię się — powiedziałam, żeby ją zbyć.

— O, nie drogie dziecko! Musisz zaraz dać mi odpowiedź! I razem ułożymy plan. Ja już wszystko co prawda obmyśliłam i wydaje mi się, że tak będzie najlepiej.

— Jakiż to plan pani sobie ułożyła? — spytałam, nie mając zamiaru wcale jej słuchać.

Pani Florence poprawiła się wygodniej na kanapie, jakby miała zamiar siedzieć u mnie do sądnego

go dnia i uśmiechając się, gadała. Gadała chyba z kwadrans. Nie pamiętam wszystkiego dokładnie, bo naprawdę niewiele słuchałam. Myślałam o tym, że pan Karol powinien niezadługo nadejść i jak to będzie, kiedy mu powiem całą prawdę. Nie wierzyłam w to, żeby miało nim to wszystko tak wstrząsnąć. Ale mniej więcej słyszałam tyle, że kiedy już zostanie kochanką pana Karola, wtedy zaczniemy być częściej u państwa Ombrage w domu, ona zaś będzie zapraszała pewnego przystojnego lotnika, wielkiego uwodziciela, z którym powinnam nawiązać wyrazny flirt. Nie trzeba tego za bardzo afiszować, ale też nie trzeba przesadnie ukrywać, bo pan Karol jest taki naiwny, że może nie domyślić się, jak podobam się ten lotnik.

Skończyła wreszcie.

— To już wszystko? — spytałam.

— Czy nie odpowiada pani, drogie dziecko, taki plan? Zapewniam, że ten lotnik spodoba ci się szalenie. Kobiety tracą po prostu dla niego głowy. To bohater wielkiej wojny. Nie jedna kobieta poświęciła by wszystko dla miłości z takim człowiekiem. A tobie, drogie dziecko, oddaje go z taką łatwością!... Robię naprawdę wiele dla pani!

Ona jeszcze chciała uchodzić za moją dobrodziejką! Coś niesłychanego!

— Dobrze, dobrze! — powiedziałam niecierpliwie. — Zgadza się na wszystko, niech tylko pani stąd już idzie. Spodziewam się odwiedzin pana Karola.

— Ach tak? Bądź spokojna! Mój mąż zajmie mu trochę czasu. Ułożyłam to już z nim. Nie przyjdzie wcześniej, jak za godzinę!

Ona już wszystko zdążyła ułożyć!

Jeszcze gadała i kręciła się z pół godziny, zanim wreszcie sobie poszła.

Byłam taka wyczerpana jej gadaniną, jej planami, jej uśmieszkami, jej namowami, że byłam napół przytomna. Spłakałam się znów strasznie i ledwie zdążyłam się przypudrować, żeby pan Karol nie widział mnie z takim czerwonym nosem i podpuchniętymi oczami.

Nie dało się jednak wszystkiego ukryć tak dokładnie. Poznał, że coś mi było, zaczął się dopytywać troskliwie.

Okazywał tyle serdeczności, tyle miłości, tyle niepokoju! Co chciałam otworzyć usta, żeby mu powiedzieć prawdę, to mnie coś w gardle zaciskało i nie mogłam z siebie słowa jednego wydobyć!

I wkońcu wbrew postanowieniu, wbrew własnej woli powiedziałam mu, że nie czuję się dobrze i to wszystko.

Bardzo się zmartwił, chciał zaraz sprowadzić lekarza. Z trudem mu wyperswadowałam, żeby tego nie robił, że to po prostu zwykła słabość kobieca.

Chciał, żebym się położyła, chodził koło mnie jak koło małego dziecka. (Dalszy ciąg jutro)

LECH MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

Demon, doskonały koń wyścigowy, po wygraniu jednego wyścigu został w podstępny sposób unieszkodliwiony przez wyścigowych kombinatorów i następnym swój bieg przegrywał bez cienia walki. Dotychczasowa właścicielka Demona Jadwiga Sommerfeld — sprzedaje go więc w przystępnej rozprawie po przegranej — dwóm ludziom o podejrzanym opinii.

ROZDZIAŁ XI

Gdy mijaliśmy stajnię naszą, zarządem i usłyszałam jak żałośnie odpowiedział mi Trocadero. Prowadzący mnie chłopiec, szarpnął jednak za cugle i nie dał mi się nawet pożegnać z moimi przyjaciółmi.

Moja nowa stajnia była w pobliżu, ale miałam wrażenie, że od naszej stajni dzieli ją całe kilometry. Nie widywałam odtąd wcale moich towarzyszy, chyba przełotnie na rannej robocie. Ludzie wyścigów różnie rzadko kiedy składają sobie nawzajem wizyty.

— Ach, więc mamy nareszcie naszą rewelację torową za 4.000 dolarów — powiedział mój nowy właściciel. — Chciałabym cię kopnąć, bratku. co?...

Słicznie — a co ty na to? — uderzył mnie na przywitanie pięścią w nos.

Po raz pierwszy otrzymałam takie uderzenie. Skoczyłam w górę, i gdyby ten lajdak nie odskoczył w bok, dostałby po rżnięciu kopytami. Dżokejom i trenerom pod groźbą surowych kar nie wolno nigdy bić w ten sposób konia. Usłyszałam dobrze znany, skrzeczący głos Jacka:

— Zostaw tę szkapę w spokoju, stary idioto!... Ona jest przecież także i moją własnością. Cóż to, chcesz ją wykończyć, nim odrobi to, co kosztowała?

— Zawracanie głowy. Od tego nic mu się nie stanie — odpowiedział tamten.

— Zamknij gębę!... Nie znasz się na rasowych koniach. — Wiesz o nich tyle tylko, ile wyczytasz z programów — pogardliwie powiedział Jack. — W ten sposób można przecież zmarnować zupełnie tego żreba. Hallo, chłopcze — zawołał na małego Murzyna — bierz

się do roboty. Oprowadź konia, by ochłonił trochę po biegu.

W nowej stajni czułam się smutny i opuszczony przez wszystkich. Były tam jeszcze trzy konie, ale sprawiały one wrażenie zniechęconych i przemęczonych do ostatnich granic.

— Za wszelką cenę staraj się stąd wydostać — mówi mi jeden z nich. — Ci właściciele stajni, to najgorsi spekulanci wyścigowi. Wtedy gdy mnie kupowali, byłem dobrym, wartościowym koniem, a teraz jestem zupełnie wykończony. Stara się coprawda znów doprowadzić mnie do „porządku”, ale mam wrażenie, że nic z tego. Wiesz, co kiedyś ze mną zrobili? Puścili mnie w ciężkim przeszkodowym biegu na dystansie 5200 mtr., a gdy wygrałem, — czym prędzej załadowali mnie na kolej i na drugi dzień musiałem na innym torze biegać drugi raz i tam wygrałem wprawdzie, ale od tej pory jestem już do niczego i wątpię, czy kiedykolwiek będę jeszcze coś wart.

Brak mi starego Sama, Jimiego, panny Jadzi... Pocieszało mnie tylko jedno — panna Jadzia już na drugi dzień chciała mnie odkupić za wyższą cenę, niż ta, którą za mnie dostała. Mówiono o tym głośno w stajni, i było to dla mnie wielką satisfakcją.

Dowiedziałem się także czegoś o nowym trenerze panny Jadzi — o owym Ripple'u. Pewnego dnia Jack i ów drugi, który nazywał się Krebs, rozmawiali ze sobą przed stajnią. Jack mówił.

— Wiesz, musiałem Ripple'owi słono zapłacić za to, że przekabacił tę dziewczynę. Podo bno musiał ją strasznie długo namawiać i przekonywać. Gdyby teraz udało się nam jeszcze zdobyć Gladiatora, stajnia tej małej byłaby zupełnie bez wartości.

— Wtedy pewno znów zacząłbyś się do niej zalecać? — zarechotał Krebs.

— Może tak, a może nie... W każdym razie jednak teraz namyśliłaby się dobrze, nim by mnie znów odprawiała, tak jak wtedy — odpowiedział Jack.

Mówili i o innych sprawach. Dowiedziałem się, że przez wsa dzenie mi gąbki do nozdrzy chcieli przede wszystkim pozbyć się starego Sama i ułożyć na jego miejsce Rippla, który był ich zaufanym człowiekiem i miał „wykończyć” stajnię Sommerfeldów.

— Tego Sama znam dobrze — mówił Jack. Miał do mnie straszną pretensję o tę odebraną licencję trenerską, ale nie chciałem nawet słuchać tego, co wygadywał na mnie.

Krebs nie bił mnie więcej i nie wtrącał się do treningu. Ich

dżokejem był Simsy, który jednakże nie trenował. Jack też nieźle znał się na koniach.

W trzy dni po tym po raz pierwszy stanąłem do biegu w nowych barwach — biało-żółto-czerwonych. Był to również handicap dwulatków. Tym razem na suchej bieżni. Musiałem jednak startować w silniejszej kompanii, mając także dość dużą „wagę”.

— Ta szkapę z pewnością tym razem nie odegra roli — mówił Jack do Krebsa; jego klasa i renoma naszej stajni robią jednak z niego faworyta. My tymczasem postawimy na Giffa, tedy Bubble, który ma tu przecież największe szanse, i zarobiemy swoje... Trzeba dać tylko odpowiednią dyspozycję Simsowi.

Wyścig był na 1.300 metrów. Miałem 59 kilo, a więc największą wagę w polu. Dali mi dżokeja o pierwszorzędną reputację, po to oczywiście by wprawił w błąd wszystkich. Pierwszy raz stawałem na suchym i twardym torze, ale mimo to postanowiłem wygrać za wszelką cenę, by pokrzyżować plany tych łobuzów. I udało mi się to względnie łatwo. Wystartowałem marnie, powoli wysuwałem się do przodu i już na prostej byłem pierwszy. Wygrałem o półtorej długości.

(Dalszy ciąg jutro)

WIADOMOŚCI FILMOWE

Srebrny ekran w roku 2038

Gwiazdy i potentaci filmowi w roli proroków!

Jedno z filmowych pism amerykańskich, w poszukiwaniu sensacji, postanowiło „zaczekać języka” u czołowych ludzi filmu, i ogłosiło ankietę na temat, jak będzie wyglądał film w roku 2038, czyli za sto lat.

Odpowiedzi były różne: śmiały, nieoczekiwane, często bardzo fantazyjne, w zależności od psychiki informatora. Wszystkie jednakże przewidują wielką rewolucję w tej dziedzinie sztuki, która przestanie być sztuką kinoteatru, a stanie się sztuką domową.

Miedzy innymi zabrał głos jeden z czołowych producentów amerykańskich, mianowicie Samuel Goldwyn. Oto, co powiedział:

— W ostatnich latach mojej pracy, poświęcałem dużo czasu łowieniu nowych gwiazd. Ta interesująca praca wyrobiła we mnie skrytykowane zdanie o gwiazdach i o „naturalnym przyroście” nowych sił. Z tym głębszym i dojrzałym przeświadczeniem mogę mówić o przewidywaniach, dotyczących tak odległego czasu, jak 100 lat. A więc w roku 2038 ideałem będzie wielka kobieta, o posagowych kształtach, silnej budowie, barwnej karnacji, którą będą pokazywać w kolorowych, trójwymiarowych, telewizyjnych kinie. Transmitowanie głosu i dźwięku w tym nowym rodzaju kina będzie doprowadzone do najwyższego szczytu doskonałości, do ideału.

Z kolei zabrał głos Paul Muni, największy obecnie tragik ekranu. Zgadza się on całkowicie z Goldwynem, jeśli chodzi o technikę filmową, ale twierdzi, że kina w ogóle nie będzie.

— Będzie — mówi — tylko teatr telewizyjny, a każdy będzie mógł oglądać upragnioną sztukę, graną w jakimkolwiek zakątku ziemi, tak, jak

dziś wybieramy na skali aparatu radiowego dowolną stację. Czyli innymi słowami, nie będzie gwiazd filmowych, — będzie tylko teatr telewizyjny, który w ten sposób zemści się na kinie.

To, co powiedziała Mae West jest doprawdy niepojęte. Wygląda na to, że ta korpułentna gwiazda po prostu zażartowała z ankiety. Twierdzi mianowicie, że artysta przyszłości musi koniecznie nosić wasy (dość naiwne), ale i kobieta również (śmiech na sali). Ale ponad wszystko pragnęłaby dożyć tej zwirowanej epoki.

To, co powiedział Gary Cooper

wkarcza już w dziedzinie biologii i antropologii. Twierdzi mianowicie, że ekran w roku 2038 będzie dokumentem zwyrodnienia rasy ludzkiej.

Gwiazdy ekranu będą miały — twierdzi Cooper — wielkie głowy, krótkie nogi i chude, długie ramiona. Tak zdegenerowane gwiazdy będą występowały na ekranie... nago. Zdaje się, że i ten gwiazdor lekko sobie zażartował z ankiety.

Jeden z braci Marx, twierdzi, że począwszy od roku 2000 wszyscy ludzie będą chodzili na głowach... Wobec tego filmy będą wyświetlane do góry nogami.

Najbardziej realną i zdrową odpowiedź dała Norma Shearer, która

twierdzi, że za sto lat w ogóle nie będzie gwiazd, gdyż już dziś daje się zauważyć ucieczka od nich i tworzenie filmów zespołowych.

Joan Crawford odpowiednio osłania na realnej i ogicznej fantazji, wierząc, że ideałem artystki w roku 2038 będzie iękna kobieta o lekkooczach, antastrycznie wykształcona na całym ciele z tygrysimi pazurami u łokci i nóg, którą porwać będzie mężczyzna na składanym kieszonkowym samolocie.

Nie zbrakło również głosu jednej z najmłodszych gwiazdek, June Lang. Ta przede wszystkim odpowiedziała, że nie jest wykluczone, iż

dożyje tej epoki. Jest przecież jeszcze tak bardzo młoda...

— A jak będzie wówczas? Będą tylko studia filmowo-telewizyjne, w których strona techniczna prześcignie wszystkie najśmielsze fantazje człowieka.

I na koniec zabrał głos popularny wesołek James Cagney. Oto co powiedział:

— Za sto lat szczyt prawdziwego postępu osiągnie tylko reklama. Poza tym nic się nie zmieni. Aby zostać gwiazdą trzeba będzie przetrwać, bywało, że było stemplowane na jajkach, a produkcje obrazów finansować będą fabryki pomadki do warg, albo parasty do obuwia.

Z „Panią Plotką” na pogawędkę Pierwsza plotka: Chaplin literatem, a druga? trzecia?

× Dużo mówią o tym, że Greta Garbo w niedalekiej przyszłości przyjedzie do Warszawy. A wraz z nią — małżonek Leopold Stokowski. Prawda, czy plotka?

× Charlie Chaplin literatem? W amerykańskim czasopiśmie „Script”, ukazała się nowela Charliego o dwóch młodych ludziach, kolegach szkolnych, z których jeden jest oficerem hiszpańskiej armii narodowej, a drugi — służy u generała Franco. Pierwszy dostaje się do niewoli i ma być rozstrzelany. Dowódca plutonu egzekucyjnego jest właśnie jego przysięm, który postanawia go ratować. Ale przez pomyłkę skazany zostaje rozstrzelany. Jakkolwiek nowela spotkała się z dużym uznaniem krytyki, Charlie oświadczył, że jest to jego pierwsza i ostatnia praca literacka. I, że w ogóle rezygnuje z dalszej pracy artystycznej, nie wyłączając filmu.

Prawda, czy plotka?...

× Kay Francis rzuca ekran! Czyż to możliwe? Ta piękna, czarująca, posagowej urody i bardzo talentowana artystka miała pożegnać się z filmem?

Czyż to możliwe, że już nie zobaczymy więcej na ekranie jej akcyjnych, pełnych uczuć, że nie usłyszymy przez megafon filmowy jej pięknego głosu?

Pogłoska, że Kay Francis film jest obecnie uprzywilejowaną kolportowaną w Hollywood. Ale nikt nie umie podać faktycznej przyczyny.

Jedni twierdzą, że Kay rozczarowała się do produkcji, inni, że pragnie usunąć się w cień... wielkiej miłości i tam rozkoszować się szczęściem osobistym.

Tak twierdzą pesymiści. A optymiści. A optymiści? Ludzą się, że postanowienie gwiazdy jest podyktowane czasowym kaprysem, że abstynencja gwiazdy jest tylko krótkotrwała, i że w myśl zasady „wilka ciągnie do lasu” Kay wróci do swojej umiłowanej pracy artystycznej.

Jak się skończy ta plotka — pokazuje przyszłość.

× Powódzenie Greta Garbo bardzo wzrosło w Anglii, natomiast zmalało w Ameryce. Dlaczego — nie wiadomo. Czy może te plotki „miedzy bajki włożyć”?

× Joan Crawford ma już tak spętniałe konto bankowe, że ta najpiękniejsza i najpracowitsza gwiazda Hollywoodu w ostatnich czasach stała

się bardzo opieszala. Lekceważy pracę, nie dba o punktualność, zbyt często „choruje” i w ogóle wyszła z formy. Prawda, czy plotka?...

× Ameryka, która w Katarzynie Hepburn uznaje nieprzeciętny talent — nie może się jakoś do niej przekonać.

Franchot Tone jest synem milionera

Franchot Tone jest synem Franka J. Tone'a, prezesa Towarzystwa Węglowego, multimilionera. Wychowanie Franchota Tone'a było też odpowiednio staranne. Manierę swę później zachował i na ekranie. Mimo dużego osobistego majątku Franchot Tone od najmłodszych lat myślał o scenie. Studia w uniwersytetach amerykańskich „osładzał” sobie występami na amatorskich przedstawieniach. Podróżując do Anglii i Francji wykorzystywał też głównie po to, by zapoznać się z teatrem europejskim.

W 1925 roku jakaś mała wytwórnia filmowa ogłosiła konkurs pod hasłem „Szukamy gwiazd”. Do konkursu stanął również i młody Tone. Przepadł. Spośród zwycięzców dziś nikt nie jest znany, podczas gdy Franchot Tone zrobił karierę, właśnie na tym polu.

Fakt, że w turnieju filmowym nie zdobył pierwszego miejsca spowodował, że Franchot zdecydowanie przesunął swe zainteresowania na teatr.

Wkrótce potem widzimy go na scenach nowojorskich, gdzie szybko „szedł w górę”. Niebawem centrum New Yorku, najczulszy barometr sławy — Broadway, ogłądał i podziwiał „młodego Tone'a”, syna starego Tone'a”, i osądził, że nawet jak na młodego milionera Tone ma talent.

Silną rzecz zainteresowania młodym aktorem w Hollywood. Metro Goldwyn Mayer zaangażował go na trzy lata z prawem przedłużenia kontraktu na prawach czołowego aktora, t. zn. że stanowisko Tone'a było między gwiazdorem a aktorem chławków,

CHOROBY PŁUC
Gruźlica płuc jest nieublagana i co roku, nie robiąc różnicy dla poci wieku i stanu, kosi miliony ludzi. — Przy zwalczaniu chorób płucnych bronchitów uporczywego, męczącego kaszlu, grypy itp. stosując pp. lekarze BALSAM TRIKOLAN-AGE który, ułatwiając wydzielenie się płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego oraz powiększa wagę ciała i usuwa kaszel.

PLYN
KLAWIOL
— ARKOWALSKI —
USUWA
ODCISKI
i ZGRUBIENIA SKÓRY
SOL KLAWIOL ZAPOBIEGA WYSTĘPNI DOŁĘGŁOWOŚCI NÓG

Składajcie ofiary na
F. O. M.

Najnowsze premiery
NA EKRANACH STOLICY

„Dzień na wyścigach”

Film ten, który zdaje się mógłby pobudzić do wesołości nawet nieobszczyka, jest klasycznym przykładem, jak bracia Marx doskonale wykorzystali środki, którymi doprowadzają wiadomości do spazmatycznego śmiechu. Sztuczki komiczne, w Ameryce zwane „gagi” — są tu wprost genialnej pomysłowości. Wszystkie one mogą być nierealne, niezwykłe, nie mniej jednak mają tak wielką siłę „widzialnego” komizmu, że nie sposób im się oprzeć. Nie można przy tym odmówić tym wszystkim nieprawdopodobnym kawałom dużej dozy inteligencji.

Każdy z braci Marx, a jest ich — jak wiadomo — trzech, gra w tym filmie kraciawo różną postać, przy

czym jeden z nich daje koncert groteski muzycznej. Ta scena jest po prostu genialna.

Rzecz jasna, że taki efekt jest uwieńczeniem doskonałego scenariusza i pomysłów reżyserii. Wszyscy wykonawcy są na wysokości zadania. Film daje w dzm zabawę, jakiej się już dawno nie miało w kinie.

Ale jest coś, co psuje tę zabawę: to bezustanne spacerowanie publiczności, która „bez pardonu” depta po nogach, przeciskając się w czasie akcji przez rzędy krzeseł. A miłe biletówki... pomagają w tym, świecić latarkami w oczy. Czy dyrekcja kina nie obowiązuje zarządzeniem władz?

M. S.

„Księżniczka cygańska”

Klasycznym przykładem, jak Ameryka „kładzie” najlepsze talenty — to film „Księżniczka cygańska”. Występuje w nim bardzo zdolna i popularna w Europie gwiazda, Annabela. I co z niej zrobili Jankesi? Zmarowali talent, spacyli jej indywidualność i pokazali w tak złym filmie, że aż wstyd.

Co jest najciekawsze, że obraz ten uzyskał na jakimś wystawie, czy konkursie — odznaczenie. To jest doprawdy niepojęte, czym kierowali się sędziowie, przyznając tej nieprawdopodobnej szmirze iakielwiek odznaczenie?

Film jest kolorowy, ale jego kolorowość przypomina pierwociny tej sztuki technicznej, która bądź — co — bądź w ostatnich czasach zrobiła duże postępy.

Historia, jaka się rozgrywa w tym obrazie jest naiwna i naciągana, a gra artystów — drażniące prymitywna. Ani reżyseria, ani wystawa, nie ratują sytuacji.

Ci, co z reguły urągają na polski film, powinni obejrzeć to „działo”, aby się przekonać, że rodzimy przemysł filmowy, który pracuje bez kapitału i w dość ograniczonych warunkach finansowych, często bije na łeb i sztycy zagraniczne „szlagiery”.

KUPON 7.

KACIKA ZBIERACZY
AUTOGRAFÓW

Nasza skrzynka pocztowa

„Jutrzenka”: Proszę zwrócić się bezpośrednio do wytwórni „Femika-Film”. Warszawa, Marszałkowska 108.

Wszedobylska: Na razie nie zanoś się na jego wyjazd. Owszem — miał takie plany, ale teraz już nie są aktualne.

„Xawera”: Adres Stanisława Sienkowskiego: Hoża 45. Życzę powodzenia. Lubieńska będzie grała w dwóch filmach.

Janina Kepa: Ma Pani zupełną słuszność. Winę ponoszą dyrekcje kin, które pod tym względem nie stosują się ściśle do wydanych zarządzeń. Ale trzeba być sprawiedliwym, że często publiczność zachowuje się niesforne, nie licząc się z żadnymi względami.

Regina Owsikówna: Akcja jeszcze nie jest ukończona.

„Talentowana Kryśka”: Wprawdzie w wieku Pani należy przede wszystkim myśleć o szkole — tym nie mniej proszę przyjść do Redakcji w godzinach między 1 — 2, to pomówimy o Pani prośbie.

Reka 5 — 21: Trochę cierpliwosci, a otrzyma Pani upragniony autograf. Nie jest rzeczą łatwą zebrać tak wielką miarę fotofosów z autografami, o które proszą niezliczone rzesze naszych Czytelniczek i Czytelników.

Hiszpania kością niezgody

Rokowania włosko-francuskie zahamowane

PARYŻ. Mowa genuńska Mussoliniego w dalszym ciągu ciąży w przykry sposób nad nastrojami kół politycznych w Paryżu.

Prasa lewicowa, socjalistyczna i komunistyczna, podkreślając niepokojący i grozący Francji ton tego przemówienia, wytyka zwolennikom porozumienia z Włochami, że ich tendencje polityczne były oparte na złudzeniach.

Koła prawicowe wykazują nie tylko daleko idące zakłopotanie, ale i pretensje do szefa rządu włoskiego za przemówienie, kompromitujące francuskie koła sprzyjające Włochom.

„Petit Parisien” w depeszy swego korespondenta rzymskiego dochodzi do wniosku, że przemówienie Mussoliniego oznacza, iż realizacja porozumienia francusko-włoskiego stanie

się możliwa właściwie dopiero po uzyskaniu zwycięstwa przez gen. Franco.

Prawicowy „Le Jour” nazywa zarzuty Mussoliniego pod adresem Francji „nieusprawiedliwionymi i krzywdzącymi”.

Radykalny dziennik „Republique” omawia przemówienie Mussoliniego z oburzeniem, oświadczając jednak, że ani ton użyty przez Mussoliniego pod adresem Francji w tym przemówieniu, ani gwizdy, którymi przyjmowały zebrane tłumy usławy, mówiące o Francji, nie odbiorą Francji zimnej krwi.

Radykalna „Oeuvre” dochodzi do wniosku, że mimo tego rodzaju incydentów, jak przemówienie genuńskie, rokowania będą prowadzone dalej w duchu realistycznym.

W chwili obecnej — jak pisze paryski „Jour” — najtrud-

niejszy moment w rokowaniach pomiędzy Paryżem a Rzymem stanowi sprawa hiszpańska, gdyż Francja rzekomo odmawia ustalenia ścisłej kontroli na granicy dopóki ochotnicy włoscy znajdować się będą po stronie gen. Franco.

Dziennik daje do zrozumienia, że pewne koła francuskie niechętnym okiem patrzą na rokowania francusko-włoskie, stając się stwarzając przeszkody, które spowodować mogą opóźnienie uregulowania spraw spornych pomiędzy obu krajami.

Groźny pożar

We wsi Borki gm. Zagórze zapalił się dom mieszkalny, należący do Pawła Kowalskiego. Niebawem płomienie przerzuciły się na oborę, stodołę, a następnie na sąsiednie zabudowania Jana i Wiktora Gołębiowskich i Stanisława Makusa.

Wszystkie bundyki spłonęły doszczętnie. Straty wynoszą ponad 16 tysięcy złotych.

Przyczyna pożaru — zaproszenie ognia.

Opór czerwonych słabnie

Masowe przejścia na stronę powstańców

SALAMANKA. Według wiadomości, które ostatnio nadeszły z frontu, na odcinku pod Cuevas de Vinroma rozgorzała na nowo zacięta walka. Wojska republikańskie kilkakrotnie przypuszczały atak, lecz za każdym razem zostały odparte, po zostawiając w rezultacie walk na placu boju 268 zabitych.

Na odcinku Teruel powstańcy posuwają się naprzód i zajęli miejscowość Santa Barbara oraz pozycje bezpośrednio sąsiadujące ze zdobytą niedawno miejscowością Corbalan.

Na odcinku Alcala powstańcy zajęli miejscowość Guder, przy czym zdobyli działa nieprzyjacielskie i dwa czołgi pochodzenia sowieckiego.

Jak donoszą korespondenci, przebywający na froncie, powstańcy na odcinku tym wykonaliby zręczny manewr okrążający, który w rezultacie spowodowałby zajęcie kilku szczytów górskich, nadzwyczaj ważnych.

Szczyty te posłużyły za punkt wyjściowy do dalszych działań,

które doprowadziły do zajęcia miejscowości Cuma i ataku na Alcala de la Selva.

W okolicy Corbalan rozgorzały walki artyleryjskie, które mają na celu przełamanie oporu wojsk republikańskich. Ostatnie wiadomości wskazują, że opór milicji republikańskiej począł słabnąć.

W ostatnich dniach zanotowano na tym odcinku masowe przejścia republikańców na stronę powstańców.

Zabójstwo na zabawie

Drugiego ranił ciężko w brzuch

Wczoraj nad ranem we wsi Jędrzejów pod Łodzią na zabawie tanecznej doszło do krwawego starcia między kilku uczestnikami zabawy.

W czasie wynikłej awantury

22-letni Czesław Baranek strzelił do 25-letniego Stefana Kierana, kładąc go trupem na miejscu.

Gdy obecny przy zabójstwie 26-letni Edward Barłoga usiłował

rozbroić Baranka, ten ostatni zaczął strzelać do Barłogi, raniąc go ciężko w brzuch.

Ciężko rannego Barłogę odwieziono do szpitala, zabójcę zaś aresztowano.

Starcie policji z chłopami

Krwawa walka o pastwisko gromadzkie

Jak donosiliśmy, doszło przed kilku dniami w Wólce Mazowieckiej, pow. Rawa Ruska, do krwawych starć.

Starcia te, jak ustaliło dochodzenie, miały następujące podłoże. Władze postanowiły zaleźć grunt, który służył chłopom jako pastwisko gromadzkie.

W czasie przeprowadzanych robót miejscowa ludność zerwała wał ochronny, powodując zalanie obszaru, przeznaczonego do zalesienia.

Następnie wieśniacy z Wólki Mazowieckiej odmówili przystąpienia do pracy, wobec czego przeprowadzono 100 pracowników z sąsiedniej gminy.

Wówczas ludność miejscowa,

uzbrojona w siekiery, widły i koły, napadła na pracujących, a następnie zaatakowała dom, w którym pracowali urzędnicy prowadzący roboty.

Gdy tłum przybrał groźną postawę i zaczął demolować budynek, a z gromady padł strzał,

policja użyła broni w obronie własnej.

Dwie osoby zostały zabite, a kilka osób, m. in. dwaj policjanci, odniosło rany.

W związku z zajściami dokonano w Wólce Mazowieckiej 16-tu aresztowań.

„Uczynny” przechodzień

okazał się starym złodziejem

Do przechodzącego ul. Ogrodową w Warszawie Arona Frydmana (Elektoralna 11) podbiegł jakiś osobnik i zasypał mu oczy jakimś pyłem, po czym zbiegł. Frydmanowi pociągnęło z mocą nieznajom przechodzień, który tak troskliwie opiekował się ofiarą wybraku, że skradł mu przy tej sposobności portfel zawierający 200 złotych.

Zauważył to przechodzący w pobliżu Wacław Nowakowski

(Utrata) i schwytał złodzieja, którego oddano w ręce policjanta. Złodziejem okazał się Zelik Gurman, nigdzie nie meldowany, karany wielokrotnie kieszonkowicem.

Wspólnikiem Gurmana był 17-letni Benjamin Fruchtman (Plac Paryowski 3, w Warszawie). Oba złodziejów osadzono w areszcie. Portfel z pieniędzmi odebrano i zwrócono poszkodowanemu.

Śmierć alkoholika

Policja prowadzi dochodzenie

28-letni Ryszard Kościanek, (Warszawa, Podwale 3), robotnik, był w ub. niedzielę na imieninach w mieszkaniu siostry swej Zofii Pakielowej (Konopacka 4). Około północy, gdy

goście rozchodzili się, Kościanek, będąc prawdopodobnie podchmielony, schodząc ze schodów, przewrócił się. Domownicy cy przenieśli Kościanka do mieszkania, gdzie, przypuszczając, iż jest on pijany, położyli go na łóżko.

Wczoraj w południe, wezwano żonę Kościanka, która, widząc ciężki stan męża, wezwała Pogotowie. Lekarz stwierdził już śmierć z nieustalonej przyczyny.

Przy zwłokach ustawiono posterunek policyjny, do czasu przewiezienia do prosektorium.

Czytając

„WESOŁE WIADOMOŚCI”

Cena 10 gr

Bitwa na uniwersytecie

Kilka osób odniosło rany

MEKSYK. Uniwersytet w Meksyku był widownią gwałtownych incydentów: ubiegłej nocy studenci lewicowi, wrogo odnoszący się do rektora, opasowali zienacka główny gmach uniwersytetu oraz lokale wydawnicze, leżące przy ul. Centralnej, handlu oraz szkołę przygotowawczą.

Wczoraj rano studenci, sprzy-

jający rektorowi, przy pomocy policji wyparli okupujących ze wszystkich gmachów z wyjątkiem gmachu wydziału ekonomii, gdzie doszło do prawdziwej bitwy. Rozległy się strzały i kilka osób odniosło rany.

Na prośbę rektora policja działać będzie ostrożnie, aby nie spowodować nowych ofiar.

Konfiskaty prasy polskiej

nie ustają w Czechosłowacji

MOR. OSTRAWA. W ostatnich dniach mnożą się ponowne konfiskaty prasy polskiej, zwłaszcza zamieszczonych w niej artykułów przedwyborczych.

W „Dzienniku Polskim” został skonfiskowany częściowo artykuł wstępny, omawiający znaczenie wyborów gminnych dla ludności polskiej w Czecho-

słowacji i wzywający do tłumnego głosowania na listy związku Polaków.

Uległ również konfiskacie w trzech miejscach artykuł „Ewangelika”, organu tow. ewangelickiej oświaty ludowej na Śląsku, wzywający wszystkich ewangelików do głosowania na listy związku Polaków.

Nigdy nie chorowała

i zmarła w 113-ym roku życia

W kolonii Krzemieniec pod Rożyszcami (pow. łucki) zmarła w wieku 113 lat mieszkanka tejże wsi, Anstazja Rubinowska, urodzona w roku 1825.

Rubinowska nigdy w życiu nie chorowała. Osierociła ona liczną rodzinę. Czując, że zbliża się zgon, wezwała do swego łóża całą rodzinę i będąc przy pełnej świadomości czynów i my-

śli, udzieliła im błogosławieństwa.

Przy łóżu jej zgromadzili się: jedyny pozostały przy życiu syn, liczący 90 lat, czterech wnuków w wieku od 50 do 60 lat, kilku prawnuków w wieku od 18 do 30 lat, oraz kilkunastu praprawnuków, z których najmłodszy nie umiał jeszcze dobrze mówić.

Chciał wyjechać „na gapę” a wylądował w domu rodzicielskim

Mieszkańcy Helu koło miejscowości Wielka Wieś, wygrzewający się w tych dniach przy pięknej pogodzie na wybrzeżu, zdumieni byli gdy nagle w odległości kilku kilometrów od brzegu zauważyli jakiś statek handlowy, który wykonał niespodziewanie jakiś manewr, zatrzymał się i spuścił szalupę.

Gdy szalupa z marynarzami przybiła do brzegu, wysiadło z niej kilku członków załogi statku i jakiś młodzieniec.

Po doprowadzeniu młodzieńca do posterunku P.P. cała sprawa się wyjaśniła. Okazało się, że młodzieniec ten, szesnastoletni warszawianin — Zenon Dębowski od dawna już marzył o jakichś przygodach, uciekł z domu rodzicielskiego, przyjechał do Gdyni i tu, nie zauważony przez nikogo, zdołał w niewyjaśniony dotychczas sposób — dostać się na włoski statek, sto-

jący w porcie gdyńskim i ukrył się w ładowni.

Po zabraniu ładunku, statek wyruszył w drogę. Gdy młody poszukiwacz przygód poczuł, że statek odbija od lądu, że wychodzi na pełne morze, odczuł głód, gdyż nieopatrznie nie zabral ze sobą prowiantów. Wyszedł więc na pokład i został natychmiast zauważony przez załogę.

Ponieważ nieszczęściem dla młodego poszukiwacza przygód statek znajdował się jeszcze nie daleko od lądu, kapitan zatrzymał statek i wysadził niepożądanego pasażera na ląd.

Dębowski pod opieką policji odtawiony został do Warszawy pod skrzydła opiekunów swych rodziców.

Dodać tu należy, że Dębowski, który zamiast dojechać do Maroko, wrócił do domu rodzicielskiego w Warszawie, —

miał duże szczęście, że nie trafił np. na statek grecki, gdyż zdarzały się już wypadki, że mało uprzejmi Grecy nie dbając o los „ślepego pasażera” po prostu wyrzucali go za burtę bez trzymywania statku i nie oglądając się na niego, płynęli dalej swoim kursem.

Wybrańcy ludu uwięzieni

Jak Stalin likwiduje opozycję

MOSKWA. Na Ukrainie i Białej Rusi dokonano nowych masowych aresztowań opozycjonistów.

Tym razem chodzi o nowo wybranych przed kilku dniami na konferencjach partyjnych członków rejonowych komitetów partii komunistycznej. Liczba aresztowanych opozycjonistów sięga 200.

Wczorajsza „Prawda” aczkol-

wiek przemilcza fakty nowych aresztowań, tym nie mniej przyznaje w artykule wstępnym, iż do rejonowych komitetów partyjnych w wielu wypadkach wybrano ludzi, których w parę dni po wyborach zdemaskowano jako wrogów ludu.

W ten sposób Stalin usuwa z nowo wybranych komitetów partyjnych, wszystkich niedogodnych dla siebie komunistów, oskarżając ich o uprawianie opozycji.

TAJEMNICA CZARNEJ DAMY

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Udaje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zabłuka z majątku Sosnówka.

Inspektor Puchała zawiadomił telefonicznie posterunek policji w Sosnówce, by pani Zabłuczyna stawiała się natychmiast w Urzędzie Śledczym. Od niej dowiedział się Puchała, że Zabłuka miał podjąć większą sumę pieniędzy w banku Rolnym. Inspektor Puchała udał się więc do banku, gdzie po dokładnym śledztwie zdołał dowiedzieć się, iż Zabłuka był w banku w towarzystwie jakiejś młodej damy i podjął sumę 100.000 złotych.

Po nieprzespanej nocy przybyła pani Poradzka do Warszawy.

Pani Poradzka przybyła do urzędu śledczego, gdzie inspektor Puchała rozpoczął śledztwo.

Pani Poradzka podała nazwisko Kaczorka i opowiedziała w jaki sposób zawarła z nim znajomość: inspektor Puchała podejrzewał ją o to, że jest współniczką bandy przestępców.

Puchała po pierwszym przesłuchaniu kazał wprowadzić panią Poradzką do celi, gdzie zrozpaczona kobieta usiłowała popełnić samobójstwo. Zdołano ją uratować, a sprowadzono do gabinetu inspektora po raz drugi, wyznała mu prawdę o swoim stosunku z Kaczorkiem. Nagle rozległ się dzwonek telefonu i inspektora powiadomiono, że widziano Poradzkę po zaginięciu.

Pani Halina zdrętwiała przerażona siedziała z na wpół otwartymi ustami. Cóż to ma znaczyć? A więc mąż jej, Seweryn już odnalazł się?

Odruchowo zadrżała i ból ścisnął jej serce. Ach, pomyślała — może zbyt pochopnie i zupełnie niepotrzebnie zdradziłam tajemnicę moich stosunków osobistych z Kaczorkiem... Jaka jednak jestem głupia...

Czyni ruch ręką, jak gdyby chciała coś powiedzieć inspektorowi; ale Puchała ścisną już znowu w dłoni słuchawkę i rozmawia znowu z prokurentem Poradzkim:

— Czy jest tego pewien? Na pewno? Ależ nie, uchwój Boże, musi poczekać na moje przybycie, dziękuję bardzo, świetnie pan uczynił, wnet będę u pana w biurze! Za kilka chwil...

— Mój mąż? — pyta z zapartym tchem pani Halina, kiedy inspektor odłożył słuchawkę.

Puchała, zmieszany wiadomością, którą otrzymał, odpowiada podniesionym głosem:

— Tymczasem tylko uklon od męża! Pierwszy człowiek, który go widział, od chwili gdy zaginął!

— Gdzie? Kim jest ten człowiek? — pyta jeszcze bardziej przerażona.

— Dowiem się wkrótce o tym.

— Zdaje się, że pan rozmawiał z kimś w biurze?

— Tak, właśnie tam jadę, ten jegomość oczekuje mnie.

— A czy ja nie mogę również spotkać się z tym panem? — pyta nieśmiało, nie wiedząc, czy jest jeszcze aresztowana, czy też już ją ma zamiar zwolnić.

Inspektor Puchała wyczytał w jej oczach pytanie. Zamyślił się chwilę i powiedział:

— Nie, muszę z nim sam pomówić. Ale tymczasem jest pani wolna, pani Poradzka. Może pani wracać do siebie do domu, ale nie wolno pani ruszyć się z Warszawy.

— Moje dzieci! — rozplakała się pani Halina — Muszę jechać po nie do Zakopanego.

— Przecież dzieci pani pozostały tam z wychowawczynią. Proszę napisać, by wróciła z nimi do Warszawy. Pani nie wolno wyjechać z Warszawy; może się pani tu przydać w każdej chwili...

Zdjął ze stołu papierosnicę z zapalnikami, zadzwonił po swego zastępcę i pożegnał się uprzejmie z panią Haliną:

— Proszę tak postępować, jak powiedziałem. Wszystko musi pozostać tajemnicą — uśmiechnął się nieznacznie — A co do tamtej sprawy, niech pani będzie zupełnie spokojna. I na przyszłość radzę unikać głupstw. Jest pani jeszcze bardzo młoda i ma pani po co żyć...

Szybko wyszedł z gabinetu.

Wnet po nim wyszła również pani Halina, której towarzyszyły zaciekawione spojrzenia urzędników. Wiedzieli oni wszyscy o tym, że zamierzała popełnić samobójstwo.

Jest jeszcze oszołomiona — wszystkim i trudno jej chodź. Kroczy ze spuszczonej oczyma, obawiając się, że spotka kogoś znajomego. Podejrzewa, że wszyscy już znają jej tajemnicę. Siada do taksówki i wraca do domu, gdzie dyżurny jeszcze wywiadowca.

Zanim jeszcze pani Halina wróciła do domu — już inspektor Puchała znalazł się w biurze Seweryna Poradzkiego.

Wszystko szło tu normalnym trybem: nie znać było, że brak gospodarza — kierownika tego interesu. Urzędnicy siedzieli przy swoich stołach i pracowali zupełnie normalnie. Dwie stenotypistki pisały na maszynie. Interesantów załatwiał prokurent firmy

i urzędnicy. Ci zaś, którzy mieli interes do szefa, otrzymywali krótką odpowiedź:

— Niestety, pan Poradzki wyjechał.

— Kiedy wróci?

— Sądzę, że w przyszłym tygodniu.

Tak kazał im odpowiadać inspektor Puchała. Dla dobra śledztwa nie chciał, by sprawa stała się głośna. Puchała jest zadowolony, że tak postąpił, już otrzymał pierwszy ukłon i być może do końca tygodnia sprawa zostanie zupełnie wyjaśniona.

Znając już z dotychczasowych wizyt biuro pana Poradzkiego, wszedł Puchała od razu do gabinetu, gdzie prócz prokurenta siedział jakiś nieznajomy pan.

— Czy właśnie to jest ten pan? — zapytał prokurenta firmy i przedstawił się jegomościowi, który siedział przy biurku.

Był to mężczyzna lat sześćdziesięciu, o zdrowej, czerstwej twarzy, przeczczonych, szpakowatych wąsikach i małych, chytrych oczach. Jest elegancko ubrany, na palcach jego widać szereg pierścionków.

Gdy inspektor podał mu rękę, przedstawił się z wielką godnością:

— Jętem Wacław Młociński z Kurkowa, przemysłowiec.

I ten oto krakowski przemysłowiec okazał się bardzo gadatliwym osobnikiem, aczkolwiek stale podkreślał, że nie ma czasu. Sam nie rozumiał, o co tu chodzi. Zaczął od tego, że przybył do Warszawy, by osobiście skomunikować się ze swymi odbiorcami z Kongresówki, których jego przedstawiciele ostatnio zaniedbali. Przede wszystkim przybył do pana Seweryna Poradzkiego, który jest stałym jego klientem.

Ale tu dowiedział się, że pana Poradzkiego nie ma.

— Powiadam więc — ciągnie dalej przemysłowiec — Wielka szkoda. Przedwczoraj widziałem pana Poradzkiego w Katowicach. Nie rozumiem, czemu pan prokurent tak się zdziwił, a szczególnie nie rozumiem...

— Zaraz, za chwilę. Bardzo przepraszam — przerwał inspektor Puchała, i poczęł skrzętnie notować. — Powiada pan, że się pan spotkał z panem Poradzkim przedwczoraj w Katowicach.

— No tak.

— Która była godzina i gdzie go pan spotkał? Sądzę, że państwo spotkaliście się na ulicy?

— Była godzina jedenasta wieczorem a może jeszcze później. Spotkałem pana Poradzkiego w Pretorii, tam można się świetnie zabawić — uśmiechnął się przemysłowiec — Powiadają nawet, że to mały Paryż.

— To nie jest ważne. Czy jest pan pewien, że to

był pan Poradzki?

— Oczywiście, że jestem przekonany — zdziwił się przemysłowiec — Mój panie, ileż to lat pracujemy z panem Poradzkim, ileżmy już z nim interesów zawarli.

— Czy rozmawiał pan z panem Poradzkim?

— Nie, aczkolwiek bardzo chciałem się z nim porozumieć.

— Czemu więc pan z nim nie mówił?

— Bo nie był sam, tylko w towarzystwie. A po wtóre...

— Ach tak — przerwał szybko Puchała — W czym towarzystwie był pan Poradzki?

— Pan Poradzki bawił w towarzystwie jakiejś damy — odrzekł dyskretnie przemysłowiec.

— Czy zna ją pan? Jak ta dama wyglądała? — pyta szybko Puchała.

— Mój panie, to piękna kobieta. Miałem wrażenie, że panu Poradzkemu zależy na tym, by nikt go w towarzystwie tej damy nie widział...

— Ale jak ta dama wyglądała?

— Rasowa brunetka. Widziałem ją tylko w przelocie. Ale zapamiętałem sobie: czarne oczy, wysoka, zgrabna. Cała odziana w czerni, tak jak gdyby w żałobie.

— Czy pan się nie myli? — spytał Puchała, przypominając sobie, że przecież tak samo ową damę opisał woźny z banku. Tak wyglądała dama, z którą przybył Zabłuka do banku po odbiór pieniędzy. Widocznie dozorca domu z Marszałkowskiej pomylił się, mówiąc, że to była blondynka. A może ta dama zmienia perukę?

Jak gdyby nie wierząc temu, co usłyszał, powtórzył Puchała raz jeszcze:

— Mój panie dyrektorze, czy jest pan przekonany, że tak właśnie było? Muszę zaznaczyć, że słowa pańskie mogą wielką rolę odegrać w pewnej sprawie. I czemu to pan nie rozmawiał z panem Poradzkim?

— Ujrzałem go nagle! — ciągnął dalej gadatliwy przemysłowiec — Wszedłem do Pretorii, lokał był przepełniony. Poradzki siedział z damą przy jakimś stoliku, ukloniłem mu się i zauważyłem na jego twarzy zmieszanie. Jednak miałem ochotę zbliżyć się do niego i wszcząć rozmowę o moim nowym interesie, który teraz organizuję. Począłem przeciskać się między stolikami, wszędzie pełno było ludzi, gdy już znalazłem się przy stoliku, zauważyłem, że ani Poradzkiego ani tej damy nie ma... Rozejrzałem się wokoło i zobaczyłem, że Poradzki wychodzi z damą z lokalu. Zrozumiałem, że nie życzy sobie, by go tu widziano...

Jakieś dziwne przeczucie ogarnęło Tadeusza: miał świadomość, że to pukanie ma jakiś związek z jego osobą. Zapewne szukają tego, który wyskoczył z wagonu, który uciekł przed strażnikami.

Wobec tego, musi zdradzić się przed nią, jakie niebezpieczeństwo zagraża mu w tej chwili, musi jej wyznać, że uciekł przed Austriakami, którzy go szukają.

Nie ma innej rady. Musi jej wyznać całą prawdę. Ale jak jej to wyznać w takiej chwili, gdy niebezpieczeństwo spogląda prosto w oczy?

Pani Cieplińska skrzywiła się.

— Któż to może pukać o tej porze? — szepce, zakrywając koldrą swą obnażoną pierś.

— Proszę panią bardzo — szepce Tadeusz — czy nie może mnie pani gdzieś ukryć? Muszę pani wyznać prawdę: uciekłem przed Austriakami, wyskoczyłem z pociągu, jestem bojownikiem, członkiem POW...

Pani Cieplińska spogląda przenikliwie w jego oczy. Twarz jej spochmurniała. Ale trwa to chwilę, w oczach jej ukazuje się znowu wyraz pobożania.

Objęła Tadeusza, ucałowała jego wargi, i nie mówiąc ani słowa, schodzi bosą na podłogę, zarzuca na siebie szlafrok i zbliża się do okna. Odsłania firankę, którą okno jest zakryte.

Ujrzała dwóch żandarmów z karabinami, przewieszonymi przez ramię.

A więc ten jej przygodny kochanek jest więźniem, który uciekł przed policją?

Rozmyślała szybko: teraz po upojnej nocy jest spokojniejsza, rozważniejsza. A dziś i jutro znowu się to powtórzy...

Czy może wydać takiego pięknego chłopca policji? I znowu pozostanie sama, znowu będzie tęsknić za męskim ramieniem...

— Czym mogę panom służyć? — zapytała ostro.

— Czy nie ma tu w domu obcego mężczyzny? — zapytali żandarmi.

— Nie, panowie.

— Otworzyć drzwi, jesteście zmęczeni, prześmialiśmy. Musimy odpocząć.

Pani Cieplińska zadrżała odruchowo.

Tak: wpuści ich do mieszkania. Czemu nie miałaby uczynić zadość ich prośbie? Ale muszą zacząć, póki ubierze się, wyskoczyła przecież przed chwilą z łóżka.

— To są żandarmi — powiedziała szeptem pani Cieplińska — pytają o pana. Niech się pan nie obawia. Damy sobie radę i wyprowadzimy ich w pole... Zaraz wpuszczę ich do mieszkania, a po to by pana nie poznali, dam panu kobiecie czepek na głowę. Proszę zasłonić się po szyję i odwrócić się do ściany... Niech pan udaje śpiącego. A przede wszystkim, proszę być zupełnie spokojnym (wdzieka mu czepek na głowę). Świetnie, teraz już nic nie można.

(Dalszy ciąg jutro)

Po procesie komunistycznym

Proces przeciwko 14 komunistom w Kielcach zakończony, jak wiadomo skazaniem głównych oskarżonych w osobach Łaskawskiego, Pilarka, Zasady, Rusieckiego i Nowaka na wysokie kary, ujawnił nie tylko drogi i metody walki czerwonej mafii, ale pozwolił

opinii publicznej zorientować się w smutnej roli, jaką przypadła w całej tej sprawie dobranemu gronu działaczy ludowych.

Sprawa jest jasna i dowody oczywiste...

Na nic się zda odwracanie uwagi opinii publicznej od gangreny komunistycznej, ani efektowne ex cathedra składane oświadczenia wypierające się wszelkiej z pp. Łaskawskim, Pilarkiem i Nowakiem, łączności.

Fakty mówią za siebie. Skazanie znanych działaczy

ludowych za udział w rozbójczej antypaństwowej wytyczyło aż nadto wyraźnie barykadę, która dzieli i dzielić będzie polską rację stanu od kominternu.

W przepisach sanitarnoporządkowych, obowiązujących na terenie m. Kielc, przewidziane jest codzienne i obfite polewanie ulic.

Jak dotychczas polewanie

ulic przez dozorców jest traktowane raczej jako zbędna formalność i nie posiada praktycznego znaczenia

Polanie kilku kroplami wody jezdni i chodnika zakrawa na kpiny, na coś, co robi się dla oka, celem uniknięcia kary.

Miejska auto-polewaczka również tylko w wyjątkowych wypadkach pojawia się na ulicy, pracując „od święta”.

Więcej wody i mniej brudu — oto hasła, jakie zaplanować winny na ulicach kieleckich.

Kina kieleckie:

Czwartak Szalona Claudette
Palace: Pani Walewska
Casino: Krew na morzu
WF i PW: Siódme niebo

W szeroki świat uciekł z domu rodziców

W październiku ub. r. wyszedł z domu rodziców zamieszkałych w Kielcach przy ul. Chodkiewicza 66, 12-letni Zdzisław-Piotr Michalski. Do dnia dzisiejszego

żaden z rodziny nie słyszał o chłopcu zginął.

Zrozpaczony ojciec zawiadomił policję o tajemniczym zniknięciu chłopca.

Odczyty o C. O. P. posła A. Zubrzyckiego

Wiceprzewodniczący kieleckiego OZN., przewodniczący Obwodu Ostrowieckiego OZN., poseł Andrzej Zubrzycki wygłosił w szeregu miejscowości wojew. kieleckiego odczyty n. t. sytuacji gospodarczej państwa ze szczególnym uwzględnieniem spraw COP.

M. in. odczytu posła Zubrzyckiego wysłuchało około 1000 osób w Łagowie,

gdzie zebraniu przewodniczył przewodniczący miejscowego oddziału OZN. p. Wiąbecki; około 600 osób w Lasocinie i t. p.

Po odczytach odbywała się dyskusja, w której przedstawiciele gromad poruszali

różne sprawy lokalne. I tak np. w Lasocinie podniesiona została przez włościan sprawa zmeliorowania 3000 morgów podmokłych terenów i naprawy przy pomocy szarwarku zaniedbanego kanału odwadniającego.

Ze sportu

Strzelanie o Odznakę Strzel.

Zarząd i Komenda Powiatu Grodzkiego Związku Strzeleckiego w Kielcach organizuje od dnia 15 do 30 maja b. r. strzelania o O. S. pod hasłem „10 strzałów ku chwale Ojczyzny”.

Strzelania odbywają się na strzelnicy małokalibrowej Zw. Strzeleckiego (ul. Poniatowskie

go) i dostępne są dla każdego obywatela, obywatelki i młodzieży, którzy po uzyskaniu warunków określonych w regulaminie Odznaki Strzeleckiej, otrzymają prawo posiadania i noszenia O. S.

Koszt strzelania niewielki, gdyż 10 strzałów plus tarcza kosztuje zaledwie 65 gr. (s)

Cykliści na starcie

Poniżej podajemy terminarz imprez urządzanych przez Tow. Cyklistów w bież. sezonie.

1 maja. — Otwarcie sezonu.
3 maja. — Wyścig uliczny o nagrodę przechodnią im. K. T. C.

15 maja. — Wycieczka do Masłowa.

26 maja. — Wyścig o 100 klm. o mistrz. klubowe.

5-6 czerwca — Wycieczka do Ojcowa.

19 czerwca — Wycieczka rodzinna do Janaszowa.

3 lipca — Wycieczka do Wałchocka.

17 lipca — Wycieczka rodzinna do św. Katarzyny.

31 lipca — Wyścig 100 km. o nagrodę przechodnią II pułk im. prez. Sztarkego.

14-15 sierpnia — Wycieczka do Sandomierza.

28 sierpnia — Wycieczka do Oblęgorka.

11 września — Wycieczka do Nowej Słupi.

25 września — Wyścig 100 klm. o mistrzostwo m. Kielc.

9 października — Zamknięcie sezonu i wycieczka w nieznaną.

O ewentualnych zmianach jakie mogą nastąpić przy organizowaniu powyższych zawodów zawiadomimy Sz. Czytelników na łamach naszego piśma.

Hajduk i Baran grają w piłkę nożną

Bramkarzem drużyny Juniorów „Granatu” był znany bokser kielecki wagi muszej Hajduk, który z ni mniejszym zapalem od boksu uprawia sport piłkarski.

Prawe skrzydło tej samej drużyny opierało się także na dobrym bokserze „piórkowcu” Baranie.

Jak widzimy bokserzy w lecie grają w piłkę zaś w zimie... uprawiają boks. (s)

BAR i RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-19

Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Flaczki z łosiem 60 gr.
Cielęcina duszona z grzybami 50 „
Wieprzowina a la Straganow 50 gr.
Zraz wieprzowy po myśliwsku 50 „
Kiełbasa sos cebulowy 40 gr.
Bigos staropolski 30 „

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, imbryki, kucharki, grzałki do rurek, poduszki i inne do nabycia na dogodnych warunkach w Radomskim T-wie ELEKTRYCZNYM Spółka Akc. w Radomiu ulica Traugutta Nr 53

Złóż ofiarę na F. O. N.

Wyrób szczotek i pędzli
J. OKRAJEWSKI
Kielce, ul. Sienkiewicza 30
Wykonuje wszelkie roboty w zakresie **szczerkowania** wchodzące do użytku domowego, fabrycznego i technicznego, po cenach **bardzo przystępnych**
Posiadam na składzie: walizki, teczki, sznury, zabawki, linoleum, chodniki, wycieraczki i t. p.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach, rew. I-go Zdzisław Bienkowski mający kancelarię w Kielcach, ul. Lipowa 19, na podstawie art. 602 k.p. c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 23 maja 1938 roku** o godz. 10-ej w Kielcach, ul. Wesoła Nr 23, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Stanisława Tomickiego, składających się z samochodu ciężarowego marki „Fiat” (Państw. Zakł. Inż.) Nr 2003119 malowanego na zielono 6-cio cylindrowego, oszacowanego na łączną sumę zł. 2.500.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 13 maja 1938 r.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

Zwłoki noworodka

W rzece Silnicy pomiędzy przedm. Piaski—Sieje, w Kielcach, znalezione zostały zwłoki noworodka, w zupełnym rozkładzie.

Trudno żyć kulturalnie bez RADIOODBIORNIKA TELEFUNKEN

Najnowsze modele tych aparatów do nabycia w sklepie Elektrowni Kielce, ul. Sienkiewicza 59.

Sygnatura Km. 739/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach rew. I-go Zdzisław Bienkowski mający kancelarię w Kielcach przy ul. Lipowej 19, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 23 maja 1938 r.** o godz. 10-ej w Kielcach, ulica Sienkiewicza Nr 13, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Jakuba Balićkiego, składających się z płaszczy letnich męskich nieprzemakalnych nowych sztuk 25, oszacowanych na łączną sumę zł. 1150.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 13 maja 1938 r.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Czy jesteś już Członkiem L. M. K.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetry w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. Komunikatów bezpłatnych nie umieszczamy. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.